

ת"פ (ירושלים) 49870-04-22 - מדינת ישראל נ' פאדי גאבר

ת"פ (ירושלים) 49870-04-22 - מדינת ישראל נ' פאדי גאבר ואח'שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 49870-04-22

מדינת ישראל

נגד

1. פאדי גאבר

2. יוסף שונאר

בית משפט השלום בירושלים

[03.11.2024]

כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא

ב"כ המאשימה - עו"ד גליה פרץ

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד עומיר מריד

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית, בעבירת סיוע לגניבת רכב בצוותא שבוצעה ביום 9.4.22. באותו מועד, סמוך לשעה 3:30, נסעו הנאשמים ביחד עם מוחמד שונאר ברכב השייך לאביו של הנאשם 2 ונכנסו לשטח ישראל דרך מעבר קלנדיה. הנאשם 2 החליף את לוחית הזיהוי של הרכב לאחרת והשלושה נסעו לשכונת נווה-יעקב בירושלים, שם העמיס הנאשם 2 אופנוע מסוג KTM השייך לאחר אל תא המטען של הרכב שבו נסעו וגנב אותו, זאת בעוד הנאשם 1, יחד עם מוחמד, סייעו לו ותיצפתו.

2. נגד מוחמד שונאר הוגש כתב אישום נפרד, ותחילה כל השלושה כפרו במיוחס להם. ערב הדיון שנקבע לשמיעת ראיות, הצדדים הודיעו כי ערכו הסדר דיוני שלפיו כתבי האישום בשני התיקים תוקנו בשנית, הנאשמים הודו במיוחס להם והורשעו. הוסכם כי יוכנו בעניינם של הנאשמים תסקירי שירות מבחן. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות המבחן מיום 17.4.24 מלמד כי הנאשם כבן 22, נשוי ועובד כשכיר בתחום הבנייה. הנאשם נשר מבית הספר לאחר שש שנות לימוד בלבד ויצא לעבוד, לאחר שאביו חלה והוא נאלץ לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם תיאר כי עד היום הוא תומך בהוריו שמצבם הבריאותי אינו שפיר. הנאשם נישא לפני כשנה, תיאר זוגיות טובה, כי אשתו הרה והם מצפים ללידת תאומים. הוא שלל שימוש בחומרים משני תודעה ואין לו הרשעות קודמות. בהתייחסותו לעבירה שעליה הוא נותן את הדין, שלל הנאשם את ביצועה. לדבריו, על רקע היותו חובב אופנועים ומנהגו להצטלם עליהם, נמצאו טביעות אצבעותיו על אופנוע שכנראה הצטלם לידו בעבר, הכחיש כי גנב את האופנוע ושלל היכרות עם שותפיו לעבירה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים תקין מבחינה משפחתית ותעסוקתית, וכי לו יחסים קרובים עם בני משפחתו. הוא גדל בתנאים הישרדותיים שהביאו לתחושת חוסר ביטחון ותפקידו במשפחה הביא אותו לתחושות תסכול וחוסר אונים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בהתבטאות אותנטית, כי קיים פער בין חומרת העבירה והשלכותיה לבין תיאורו את אורחות חייו והתייחסותו אליה, וכי אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. מנגד התייחס שירות המבחן אל גילו הצעיר של הנאשם, קיומה של רשת משפחתית תומכת והתרשמות כי הוא מנהל אורח חיים תקין מבחינה תעסוקתית לאורך השנים כאל גורמי סיכוי לשיקום. עוד תיאר שירות המבחן כי מצבו המשפחתי של הנאשם כיום מהווה גורם מדרבן לניהול אורח חיים תקין.

על רקע התייחסותו של הנאשם לעבירה, נמנע השירות מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והומלץ לגזור עליו ענישה מוחשית בדמות מאסר בעבודות שירות.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין עשרה ועשרים חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור עליו עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות, המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם.

בטיעוני המאשימה הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו באמצעות העבירה, בפרט על רקע היותה "מכת מדינה" שיש למגרה. עוד הודגשו התכונן המוקדם של המעשים על ידי הנאשם והאחרים, קשייו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו חרף הודאתו, כפי שבאו לביטוי בתסקיר שירות המבחן והמלצת שירות המבחן להטלת ענישה מוחשית. המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

5. בדיון שהתקיים ביום 1.5.24, עוד טרם שמיעת הטיעונים לעונש, הבהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם עומד על הודאתו, וטען כי התייחסותו של הנאשם לעבירה לפני שירות המבחן נבעה מבלבול בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן.

ב"כ הנאשם, אשר תמך אף הוא טיעונו בפסיקה, ביקש להסתפק בעונש מאסר בן שבעה ימים, החופף את ימי מעצרו של הנאשם משלב החקירה ועד סמוך לאחר הגשת כתב האישום. ב"כ הנאשם ביקש כי אם בקשתו זו לא תתקבל, ייגזר על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הבין את הפסול שבמעשיו, לקח עליהם אחריות, התחרט על מעורבותו בעבירה, אשר על פי הנתען הייתה מצומצמת והתמצתה בסיוע כתצפיתן. נטען כי הוא לא היה מעורב בתכנון העבירה. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובראשן העובדה כי הוא ואשתו, המצויה בהיריון מתקדם, מצפים ללידת שלישייה, כי מצבם הרפואי של הורי הנאשם מורכב, כי אין לו הרשעות קודמות, כי מאז ביצוע העבירה לא נפתחו לחובתו תיקים נוספים והוא עושה מאמץ לפרנס את משפחתו ולהתנהל באופן נורמטיבי.

ההגנה הגישה כראיות לעונש מסמכים רפואיים בדבר מצבם הבריאותי של הורי הנאשם ומצבה הרפואי של רעייתו. 6. הנאשם בדברו האחרון תיאר כי הוא המפרנס היחיד במשפחתו, כי אשתו ההרה אינה ישראלית, כי הוריו חולים והוצאותיו מרובות.

7. בעניינו של הנאשם התבקשה חוות דעת של הממונה על עבודות שירות. הנאשם זומן לראשונה לראיון אצל הממונה ביום 10.6.24 אך לא התייצב לראיון, ולטענתו היה מעורב בתאונת דרכים בדרכו אליו. הנאשם זומן לראיון נוסף ביום 1.7.24 ואולם גם אליו לא התייצב, ולטענתו (אשר לא נתמכה בראייה כלשהי) באותה עת היה עצור במשטרה הפלסטינית.
- בהתאם להחלטתי מיום 21.7.24 הנאשם זומן לראיון נוסף אצל הממונה על עבודות השירות, אך לא התייצב גם אליו בטענה כי אשתו אושפזה בבית החולים והוא מבקש להיות לידה באופן רציף, הגם שהמסמכים הרפואיים שהציג לא העלו דרישה שכזו.
- בקשה של הנאשם לתת לו הזדמנות רביעית להתייצב לראיון אצל הממונה נדחתה, אך במועד שנקבע להשמעת גזר הדין לא התנגדה המאשימה למתן הזדמנות נוספת להתייצב אצל הממונה.
- חוות הדעת שהוגשה ביום 1.10.24 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.
8. להשלמת התמונה יצוין כי על הנאשם 2, אשר הורשע בעבירות גניבת רכב בצוותא וזיוף סימני זיהוי של רכב, נגזרו ביום 4.6.24 שמונה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.
- על מוחמד שונאר, שהורשע אף הוא בסיוע לגניבת רכב וכן בעבירות טשטוש סימני זיהוי של רכב, נהיגה בקלות ראש ונהיגה בקלות ראש וללא רישיון, במסגרת תיק שצירף, נגזרו ביום 4.6.24 שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, הופעל במצטבר ובעבודות שירות עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים שעמד לחובתו וכן נגזרו עליו עונשי מאסר מותנה, קנס, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וצו מבחן.
- מתחם העונש ההולם
9. עבירת גניבת רכב נועדה להגן על קניינו של אדם, אך ביצועה פוגע לא רק בקניין, אלא גם בתחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי.
10. על נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם עמדתי במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו של מוחמד שונאר, ונסיבות אלה זהות ורלבנטיות כולן גם בעניינו של הנאשם. בתמצית ייאמר כי מדובר באירוע של גניבת אופנוע ולא רכב פרטי או מסחרי, שדרש מידה מסוימת של תכנון מוקדם ותיאום בין השותפים, חלקו של הנאשם היה פשוט ולא מתוחכם והתמצה בדרך של תצפית שנועדה לסייע לגניבה ולהקל עליה.
11. גניבת אופנוע עלולה להסב לבעליו נזק כספי משמעותי וטרחה רבה, אך במקרה דנן האופנוע שנגנב הוחזר לבעליו ללא נזק כעבור מספר שעות מבלי שנגרם לו נזק רכוש.
12. כפי שטענה המאשימה, גם בימים אלה גניבות רכב הן תופעה שכיחה עד מאד, והן פוגעות בתחושת הביטחון הכללית במרחב הציבורי, ומחייבות מתן משקל גם לשיקולי הרתעה כללית.

13. הפסיקה שהוזכרה בגזר דינו של מוחמד שונאר שניתן במסגרת ת"פ 49880-04-22 רלבנטית גם בעניינו של הנאשם, ובסופו של יום, הגם שיש הבדל מסוים וקטן בהיקף הסיוע שהושיט מוחמד למבצע העיקרי, לעומת חלקו של הנאשם, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את מעשיהם של השניים זהה והוא בין ארבעה ושמונה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגע העבירה. העונש המתאים לנאשם
14. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר, העדרן של הרשעות קודמות ואת העובדה שהוא מקיים אורח חיים מתפקד ותקין במישור האישי והמשפחתי. הנאשם הוא אדם צעיר, אשר הקים משפחה זה לא מכבר, וזו שהתרחבה לאחרונה באופן. תחושת המחויבות של הנאשם, גם להוריו וגם למשפחתו הגרעינית, ברורה מתוך המתואר בדבריו שלו, בדברי בא-כוחו ומתוך תסקיר שירות המבחן, והיא גורם ממתן ומפחית מסוכנות.
15. מובן כי ענישה מוחשית בתוך מתחם העונש ההולם תפגע במידה מסוימת גם במשפחתו של הנאשם, ואולם אין מדובר בפגיעה החורגת מן הפגיעה הרגילה הנגרמת למשפחה שבה אבי המשפחה מורשע בפלילים, ופגיעה זו אמנם מצדיקה הקלה בעונש, אך אינה מצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם.
16. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. ברגיל הודאה בביצוע עבירה מביאה עמה קבלת אחריות המבטאת הכרה בפסול שבמעשים ויש בה גם היבטים של חיסכון בזמן שיפוטי. קשה לומר כי איזה מאלה מתקיים בעניינו של הנאשם; הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית באה לאחר שהוא כבר במיוחס לו בכתב האישום, התיק נקבע לשמיעת ראיות, וההודעה על ההסדר הדיוני שנערך בין הצדדים הוגשה ערב שמיעת הראיות, במצב שבו לא ניתן היה להקדיש את הזמן השיפוטי שהתפנה בעקבות ההסדר לשמיעתו של משפט אחר. זאת ועוד, בהגיעו לשירות המבחן הנאשם הכחיש כל קשר למעשי העבירה. אני מתקשה לקבל את טענת ב"כ הנאשם, שלפיה התייחסותו של הנאשם לעבירה לפני קצינת המבחן נבעה מבלבול בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן שהיווה בסיס להסדר, שכן לפני קצינת המבחן הכחיש הנאשם גם כל קשר או היכרות עם שני שותפיו, ומסר גרסה עובדתית מלאה לאירוע, שאינה עולה בקנה אחד אף לא עם עובדות כתב האישום המתוקן. הגם שהנאשם שב וקיבל אחריות על מעשיו לפני בית המשפט, התייחסותו לדברים לפני שירות המבחן, כמו גם התנהלותו בעניין הדרישות להתייצב לפני הממונה על עבודות השירות, מקימות חשש כי הוא לא הפנים את הפסול שבמעשיו, כי ישנו סיכון שיחזור על התנהגות עוברת חוק, ועובדה זו מחייבת מתן משקל לשיקולי הרתעה כללית.
17. הנאשם היה נתון במעצר בן שבעה ימים, מיום 21.4.24 עד ליום 27.4.24. אף אם המעצר נועד לקדם תכליות שאינן ענישה, יש בו גם היבטים עונשיים שישקלו בגזירת עונשו של הנאשם. עם זאת, לא ניתן לקבל את עתירת הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כרכיב ענישה מרכזי, שכן מדובר בעונש החורג לקולא במידה רבה ממתחם העונש ההולם, מקום שבו אין כל הצדקה לחריגה כאמור.
18. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם, כפי שאף עתרה המאשימה לעשות.
19. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 22.12.24 בשעה 8:00 בשלוחת דרום של יחידת עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פרק י"א לחוק העונשין התשל"ז-1977 למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.
20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום. ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.